

מורשת להנחיל

גליון ח' | פר' ואתחנן נחמו - עקב | אב תשפ"ו

מהנעשה והנעשמוע

חבורות האברכים ירושלים - בית שמש

אברכי החבורות עלו לציון הק' של הארצי"ל בצפת ביום ההילולא ה' באב, לאחר מכן העתירו להצלחת הקיבוץ בימי ר"ה הקדושים הבעל"ט באומן בשובה ונחת. משם המשיכו האברכים לאתרא קדישא מירון, והתפללו שחרית כותיקין בכוח ובנעימה על גג הציון דשביי זיע"א, לאחמ"כ סעדו פת שחרית על ציון של התנא ר' ישמעאל כהן גדול זיע"א.

|||

נחמו נחמו עמי

ימי ר"ה קרבים ובאים. הסט"א עמלה קשות לערוב את הדעת ולבלבלה עם מלחמות מבית ומבחוץ, ואילו אנו, כל כוחינו לצאת מגלות הדעת הוא ע"י שנחזיק עצמנו יחד ונדבר ביראת שמים, "שְׁהוּהִיר שְׁכַל אֶחָד יְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בִּקְרֵאת שְׁמִים בְּכָל יוֹם לְהַכְנִים הַדַּעַת הַקְדוֹשׁ בְּחֵבְרוֹ שְׂנַעֲשֶׂה תִלְמִידוֹ עַל יְדֵי זֶה וְאַחֲרֵי כֵן יִכְנִס חֵבְרוֹ דַּעַתוֹ בּוֹ וְיִהְיֶה בְּחִינת תִּלְמִיד לְחֵבְרוֹ בְּחִינת וּמִקְבִּילוֹ דִּין מִן דִּין כְּמוֹ שְׁמִיבָאָר שֶׁסָּלַל. וְזֶה עֶקֶר הַנְּחֻמָּה כְּכֹל. וְזֶה נְחֻמוֹ נְחֻמוֹ עַמִּי כְּכֹל. וְזֶה דְּבָרָה עַל לֵב יְרוּשָׁלַיִם וְקִרְאָה אֶלֶיָּהּ" (ליקו"ה נט"ו).

ולכן, כולנו יחדיו אברכים ובחורים, נתקבץ בימי ר"ה הק' הבעל"ט, מתוך אהבת חברים נאמנה, ב'קרית מורשת אומן', לקבל דין מן דין, במנוחת הנפש, בקדושה וטהרה ובאווירה מרוממת.

כוס תנחומים

בצער וכאב עצום ובלב קורע ומורתח משתתפים אנו בצער ובאבל הכבד באסון הנורא עם לקיחתה לשמי רום באופן נורא של נפש יקרה וזכה עולה תמימה

הילדה פריידא הרשקוביץ ע"ה

בת יבלחט"א ילידנו היקר האברך כמדורשו ראש וראשון לכל ענייני החבורות בכלל ולכל בחור בפרט

הר"ר ישראל הרשקוביץ שליט"א

ובזה הננו משגרים לו ולב"ב העומדים לימינו את תנחומינו הכנים מקרב לב "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבילי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד", ובמהרה ננוחם כולנו בביתא משיח צדקינו בבנין בית מקדשינו במהרה בימינו אמן

התעלה ראשי החבורות והפגנים בחורי החבורות

ורגלינו, מסתרת אמת נוספת, חזקה יותר, גדולה יותר, מהותית יותר.

אבל כדי לשמוע, צריך אדם לעשות אזנו כאפרכסת, וכדי להבין, צריך אדם להביט היטב...

■ ■ ■

הביטו, האזינו:

"גם כְּשֶׁמִתְאַבְּלִין וּמִמְדְּרִין עַל הַצָּעַר וְהַחֲרָבָה, אומר רבי נתן, "וְהַעֲקָר עַל שְׁאֵנוֹ רְחוּקִים כָּל כֶּף בְּגִלְתוֹנוֹ מֵאֲבִינוֹ שֶׁבִּשְׁמִים, גַּם אִם אִסּוּר לִשְׂאֹר בְּזֶה חֹס וְשִׁלּוֹם, רַק לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ בְּכָל פַּעַם בְּגִדְלֵי הַתְּקוּהָ שְׁאֵנוֹ מְקוּיִם לְאַחֲרֵית טוֹב לְצֵאת מֵהַגִּלְתוֹ מֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל, כִּי חֲסָדִי ה' לֹא תִמְנָנוּ וְכוּ'."

ואת זאת לומדים אנו מהבורא עצמו, ועסקנו בכך בגליון הקודם; ואת זאת למדים אנו מהנביא עצמו, המקונן בעוז ותוקף צערו על חורבן הבית המתרחש לנגד עיניו! והוא "צועק בקול מר: "אֲנִי הַגִּבֵּר רָאָה עֲנִי" וכו', שְׂצוּעַק שֶׁם בְּמִרְיֹת גְּדוֹל: "אוֹתִי נִהַג וַיִּלְךְ חֲשֹׁךְ וְכוּ' הַשְּׂבִיעֲנִי בְּמִרְוִים" וכו' וכו'."

אבל הנה הקול הגדול:

כי "בְּתוֹךְ כֶּף, בְּתוֹךְ מִרְיֹת צִעְקָתוֹ מִנַּחֵם אֶת עַצְמוֹ בְּעַצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁתּוֹבֵשׁ שֶׁם: "וְאָמַר אֲבָד נִצְחִי וְכוּ' זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל-כֵּן אוֹחִיל חֲסָדִי ה' כִּי לֹא תִמְנָנוּ וְכוּ' חֲדָשִׁים לְבָרְקִים" וכו'. וּפֶרֶשׁ רַשִׁי: שֶׁהַחֲסָדִים מִתְחַדְּשִׁים בְּכָל בִּקְרָה!"

■ ■ ■

וְזֶהוּ "וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה", הִיגוֹ כְּשֶׁהָאֵדָם בְּחִינת עֲקֵב וְרָגְלִיו שְׂיָדָה וְנִפְל לְדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁהִיא עֲקֵב וְרָגְלִיו. וְזֶהוּ הוּא בְּפִרְסִיּוֹת לְעִנְיֵן הָאֵדָם הַפִּרְסִי בְּעַצְמוֹ, הוּא בְּכָלִיּוֹת הַדּוֹרוֹת שֶׁהוּא בְּחִינת עֲקֵבוֹת מְשִׁיחָא, שְׂאֵן מִתְגַּבֵּרֶת הַסְטָרָא אֲחֵרָא מֵאֲדָר. וְאֵין אֵם תִּשְׁמְעוּ אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה בְּחִינת הַדַּעַת הַנִּזְכָּר שֶׁהוּא בְּחִינת מְשִׁיחָא לִידַע שְׂעִדָּן ה' עִמָּכֶם וְכוּ', בְּחִינת 'לֹא תִירָאוּ' וְכוּ' כְּכֹל, אִם: "וְשִׁמְרֵה אֱלֹהֶיךָ לֵךְ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם"

"אֲבָל הוּא צָרִיךְ לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ בְּכָל פַּעַם וְלִהְיוֹת בְּכָל אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם: "שׁוּבוּ לְבָצְרוֹן אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ", לְהַשִּׁיב לְעַצְמוֹ בְּכָל פַּעַם לִמֹּר: עֲדִין יֵשׁ לִי תְקוּהָ!"

■ ■ ■

שְׁאִפִּילוֹ כְּשֶׁתִּתְגַּבֵּר הַעֲוֹנוֹת וְיִחַרְבַּ הַבֵּית, וְקִץ הָאֲחֵרוֹן סָתוּם וְנִפְלָא מֵאֲדָר מַעֲיֵן כָּל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִמָּצָא צִדִּיקִים גּוֹרָאִים גַּם בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּקֵץ הָאֲחֵרוֹן, שְׂאִירֵי בִּישְׂרָאֵל כִּי 'מֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' וְשִׁאֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל

(ע"פ ליקו"ה ל' ביצים ה, נט"ו לסעודה ו)

כל ישעי וכל חפצי אשוב לרחמכם

כדי לשמוע, צריך אדם לעשות אזנו כאפרכסת. כדי להבין, צריך אדם להביט היטב.

מעין בת קול היא, והיא יוצאת וקוראת ומכרזת ואומרת, אבל אוי להם לבריות - לעתים אנו שוכחים להקשיב...

מעין עומק הוא, רובד פנימי של הדברים, עינים לנו לראות, אבל למרבה הכאב לעתים אנו שוכחים להביט.

כדי לשמוע, עלינו להקשיב; כדי להבין, עלינו להביט פנימה.

■ ■ ■

הנה הנה יצאנו זה עתה משלשת שבועות האבל על חורבן הבית וגלות השכינה, שלשה שבועות שהגיעו לשיאם בזעקות השבר של איכה וקנינות, ב"מיריות הקנה שְׂצוּעַק בְּקוֹל מר: "אֲנִי הַגִּבֵּר רָאָה עֲנִי", ב"צָעַר וְיִסּוּרִים וּמִרְיֹת גְּדוֹל שֶׁהִיא בְּחִינת אֲבִלוֹת שְׂמִתְאַבְּלִין וּמִצְטָרִין וּמִמְדְּרִין עַל חֲרָבֵי הַמִּקְדָּשׁ."

ובאמת, כל לבב דווי וכל מי שמרים מעט ראשו ורואה את גודל החורבן שהולך וגדל, את החושך המכסה ארץ, את הגזירות והמלחמות והצער והכאב העוטפים ואופפים את העולם - מה לו מלבד בכי מר?

ובאמת, כל מי שמביט על עצמו - אף אין בו הכח להרים ראשו - רואה כמה הוא רחוק, וכמה אין בו מתוס וכולו מכה וחבורה והוא ערום מן המצוות. ואם - יאמר לעצמו - הוא רק יעמיק להביט בעצמו, יראה שאין בו כלום. לא תורה ולא יראה ולא תפילה ולא מצות.

"וְאֵהְיָה תִּזְעַק נִשְׁרָפוֹ אֲרָמוֹנִי וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲנִבִי ה'"

ומה נותר מלבד אבל, בכי וצער?

"וְעַל זֶה צָרִיכִין לְכַבּוֹת וּלְהַתְּאוֹנֵן מֵאֲדָר בֵּין הַמִּצְרִים וּבִתְשׁוּעָה בָּאֵב וְכוּ' בְּכָל לַיְלָה בְּחִצּוֹת הַתְּאֵבֵל עַל חֲרָבֵי בֵית-הַמִּקְדָּשׁ וּפְזוֹר יִשְׂרָאֵל"

■ ■ ■

אלא שבעמקם של דברים ולאמיתם של דברים, מאחורי בכי החורבן מסתתר קול אחר לחלוטין. מאחורי צעקת "וְאָמַר אֲבָד נִצְחִי", מסתתרת זעקה אחרת, חזקה יותר, גדולה יותר, מהותית יותר.

מאחורי "וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן", "הָאֵדָם" שהוא בְּחִינת עֲקֵב וְרָגְלִיו שְׂיָדָה וְנִפְל לְדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁהִיא עֲקֵב

להשגיה בשבע עיניים

מכיון שבאומן בכל מתחם שאוכלים בו יש פועלים גויים, ויכולים לבוא לידי מגע עם היינות, יש להביא את תמצית הדינים בזה. ודבר זה נוגע אף בארץ ישראל בבתי כנסיות או אולמות שיש שם גויים או מחללי שבת בפרהסיא שדינם כגויים לעניין עשיית יין נסך.

דיני יין נסך

א. יין השייך לגוי אע"פ שלא נגע בו כלל נקרא 'סתם יינם' ואסורו חז"ל בשתיה ובהנאה, בשתיה אסורוהו שלא יבוא להתקרב עמם ולהתחתן עמם, ובהנאה גזרו אטו יין נסך גמור (קכג, ובט"ז). האיסור הוא רק ביין השייך לגוי, אבל יין ישראל שעבר לרשות הגוי וחזר לרשות ישראל כגון במכירת חמץ, לא אסורו.

שכשוך ביין או ע"י דבר אחר

ב. יין של ישראל שהנכרי שכשך ונענע את היין בין אם שכשך בידו ממש ובין ע"י דבר אחר כגון שתחב כפית ועירבב בו, או אחז את הבקבוק מבחוץ ונענעו, נאסר היין בשתיה ובהנאה, כיון שכך הוא דרך ניסוך וחוששין שהתכוון לנסכו לע"ז ולכן נאסר כל בהנאה, ואסור אף משום בנותיהם (קכד, יא).

שכשוך שלא לכוונת ניסוך

ג. אם רואים לפי הענין שלא עשה כן לכוונת ניסוך נאסר היין בשתיה ולא בהנאה, ואם היה ע"י דבר אחר ומוכח שלא נתכוון לנסך כגון שדרך הילוכו נגע ביין ע"י דבר שהחזיק בידו או ע"י בגדו, או אפילו נתכוון ליגע בו ע"י דבר אחר אלא שלא ידע שזה יין מותר אף בשתיה (קכד, כד).

גוי שאינו עובד ע"ז

ד. ישמעאלים שאינם עובדי ע"ז כלל אף אם שכשך היין בידו ממש תולין שלא עשה כן לשם ניסוך, ודינו כמו שנתבאר בסעי' ג' בניכר שלא נתכוון לניסוך, שדינו - אם שכשך היין עצמו אסור בשתיה ומותר בהנאה, ואם שכשך ע"י דבר אחר, מותר אף בשתיה.

ה. יש מקילין לומר שגם נוצרים בומנינו אין רגילין לנסך יין לע"ז ודינם כדין ישמעאלי, אבל למעשה הוראת הפוסקים שאין לסמוך ע"ז רק במקום הפסד (קכד, כד, בש"ך ע"א בשם אביו). ויש מחמירים ומתירים רק במקום הפסד מרובה (חכמ"א ע"ב). אא"כ גוי זה מגיע ממדינות שעובדים ע"ז גם בזה"ל כגון הודו, דאסור אף במקום הפסד מרובה וכמו בזמן חז"ל.

נגיעה בלי שכשוך

ו. נגע הגוי ביין ולא שכשך כלל, אף בגוי גמור, אין לחוש לניסוך דאין דרך לנסך בלי שכשוך, ולכן אין לאסור בהנאה רק בשתיה. ובגויים שאין דרכן לעבוד ע"ז מותר אף בשתיה, וא"כ בישמעאלי או בנוצרי במקום הפסד אם נגעו ביין מותר אף בשתיה.

שכשוך ע"י דבר אחר בגוי שאין עובד ע"ז

ז. גוי שלקח בקבוק ונענעו, נתבאר לעיל שבכוונת ניסוך נאסר בהנאה אף בנענוע ע"י דבר אחר, אבל שלא בכוונת ניסוך מותר אף בשתיה, וא"כ ישמעאלי או נוצרי במקום הפסד שנענע את הבקבוק מותר אף בשתיה.

שכשוך בקבוק סגור

ח. כל זה בבקבוק פתוח, אבל בבקבוק סגור בפקק אף שאינו חתום, אף אם נענע את הבקבוק לא נאסר בהנאה כי אין דרך לנסך כך, ומותר אף בשתייה (קכד, כה).

נגיעה בבקבוק בלי שכשוך

ט. אם נגע בבקבוק או הגביהו בנחת ולא נענעו, אף בבקבוק פתוח מותר אף בשתייה, כי לא החמירו רק בשכשוך ולא בנגיעה בכלי מבחוץ.

הזחת בקבוק יין ממקומו ע"י עובד נקיון

י. לפ"ז נמצא לענין מה שמצוי מי שיש לו גוי שמנקה ביתו והיה לו בקבוק פתוח, ולצורך הנקיון או סידור המקום לקח הגוי את הבקבוק והעבירו למקום אחר, יש לחוש שע"י טלטול הבקבוק שכשך את היין ובגוי רגיל [או גוי עובד ע"ז אף בזה"ז] אסור אף בהנאה אא"כ ראה שטלטל את הבקבוק בנחת ולא שכשכו. ולפי מה שנתבאר אם עשה זאת ישמעאלי יש להקל אף בשתיה, וה"ה בנוצרי בזמנינו במקום הפסד. ואם הבקבוק היה סגור, בכל אופן היין מותר בשתיה.

פתיחת דלת מקרר שיש בדלת בקבוק יין

יא. אם יש לו בקבוק פתוח בדלת המקרר והגוי פתח את המקרר לצורך הוצאת דברים מהמקרר או להכניס בו, יש להתיר היין אף שלא במקום הפסד, והטעם כי בדרך כלל הבקבוק לא משתכשך בפתיחת המקרר, ואפי' אם היה שכשוך, הרי זה נחשב שמוכח שלא התכוון לשכשך, והתבאר לעיל סעי' ג' שבשכשוך ע"י דבר אחר בלי כוונת ניסוך מותר אף בשתיה, וכ"ש באופן שלא ידע כלל שיש שם יין, בודאי מותר בשכשוך ע"י דבר אחר, וא"כ מותר אף בנוצרי שלא במקום הפסד, ואף בגוי הודי (קכד, ד).

מזיגת יין לכוס ע"י גוי

יב. גוי שמזג מבקבוק לתוך כוס אף אם היה בנחת בלי נענוע היין, מ"מ נחשב שנגע ביין שהגיע לכוס, כיון שנשפך מכוחו, אמרינן שכוחו כגופו, ונאסר בשתיה ולא בהנאה. וגם מה שנשארו בבקבוק נאסר בשתיה מדין ניצוק שמחבר בין היין שבכוס ליין שבבקבוק, ובגוי שאין עובד ע"ז כגון ישמעאלי, או נוצרי במקום הפסד מותר בדיעבד אף בשתיה. אבל אין לעשות כן לכתחילה, ולכן כשנשארו חצאי בקבוקים ורוצה לצרפם יחד, אין לעשות כן אפי' ע"י ישמעאלי (קכה, א).

יין מבושל או מפוסטר

יג. יין שהתבשל אין חוששין עליו משום יין נסך, כי אין דרך לנסך יין מבושל, ולכן אפי' שכשך בו מותר אפי' בשתיה (קכג, ג).

יד. יין מפוסטר, שהדרך לבשל יין בחום קל של 70 מעלות כדי להמית את החיידקים, דעת הרבה פוסקים שאינו נחשב ליין מבושל כיון שלא משתנה טעמו וריחו ולא נחסר היין ע"י בישול זה (מנח"ש א, כה). ויש שרצו להתיר במחללי שבת באופן זה (תשובה"נ ב, תא).

מיץ ענבים

טו. מיץ ענבים דינו כין לכל דבר, אמנם יש מיץ ענבים שעבר בישול גמור, אבל יש הרבה סוגים שלא עוברים בישול רק פיסטויש ויש לברר במפעל או בוועד הכשרות.

ייחוד גוי עם יין

טז. גוי שהתייחד עם היין אפי' זמן מועט נאסר בהנאה שמא ניסכו לע"ז. אבל ישמעאלי שאינו מנסך או נוצרי במקום הפסד מותר להשאירו עם היין בשני תנאים, 1. שהוא זמן מועט מח"י דקות, 2. שהיין נמצא בבית הישראלי, אבל אם היין נמצא בבית הגוי, או אפי' בבית הישראלי ושהה יותר מח"י דקות, היין אסור בשתייה שמא שתה ממנו ואסרו משום דהוי כנגע בו. ואף באופן המותר אם יש סיבה לחשוש שהגוי שתה מהיין, אסור היין בשתייה (קכח, א).

יז. אם יש שם ישראל יוצא ונכנס מידי פעם, אפי' הוא קטן או קטנה מבין תשע שנים, נחשב ששמרו על היין, ולכן אפי' שהה עם הגוי זמן רב לא חוששים ששתה מהיין ולא חוששין שניסכו, כי הגוי מפחד לגעת ביין (קחי, ג) ושיעור הקטן בס' קטו בש"ך יב).

יח. אם הגוי נעל את הדלת מבפנים והישראל לא יכול לפתוח בלי שהגוי יפתח לו, אסור היין אפי' בדיעבד, שמא שתה ממנו (קכט, א).

יט. אפי' אם הגוי לא נעל את הדלת אבל יודע שהישראל לא יחזור בקרוב כגון שיודע שהלך להתפלל, וכ"ש אם אמר לו שלא יחזור בזמן הקרוב, נאסר היין מיד כי יש לחוש ששתה ממנו (קכט, א), וכן אם הישראל הניח עצמו לשינת קבע בלילה, יש לחוש שהגוי לא פוחד ושתה ממנו, ונאסר מיד (רב פעלים ג, י"ד י').

כ. חולה או זקן שאין יכול לילך ואין יודע מה נעשה בחדר השני, היין נאסר בשתיה שמא שתה ממנו, אא"כ יש ישראל יוצא ונכנס.

סגור בחותם אחד או בשני חותמות

כא. כשיין סגור בשני חותמות דהיינו פקק סגור ועליו גילון צמוד (קח"א) או סגור בפקק ונעול בתוך ארון (קח"ד), מותר לכתחילה לייחד אצל הנכרי אפי' בביתו, או בבית הישראלי לזמן מרובה. ובדיעבד אפי' בחותם אחד דהיינו כשסגור רק בפקק יש להתיר (קח"א), ובפתוח אבל נעול בארון לדעת הט"ז מותר והש"ך שם אסור.

מחללי שבת

כב. מחללי שבת - מחלל שבת בפרהסיא דינו כגוי שפוסל את היין במגעו. ולענין מחללי שבת בזמנינו נחלקו הפוסקים כיצד לדון אותם, ולמעשה נקטין להחמיר אא"כ יש צד נוסף להתיר (מנח"י ט, כה, ושבה"ל ב, נא-ג), ועכ"פ לא חמור יותר מישמעאלי, וכל מקום שהתירו בישמעאלי, ודאי יש להתיר במחללי שבת.

השמטה ותיקון טעות

במאמר הקודם בדין אמירה לעכ"ם בדינים העולים נשמט:

אם יש כבר מעט אור ורוצה להוסיף אור מותר לומר לגוי ברמז 'שלא' בלשון ציווי [לא כמו שהופיע בתוך המאמר], ויהיה מותר להשתמש רק בדברים שהיה יכול גם קודם לעשות.

תש"פ

וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת פְּרוּז שְׁפָל מִי שְׁפָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקֶּרֶב אֱלֹוֵי יְהוָה עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יִחְסַר אִישׁ

כינוס הכנה לקראת ראש השנה, בבית המדרש "בית שלמה" בבית שמש נושא דברים הרה"ר ר' אברהם יצחק כרמל [זצ"ל]

בתיבות בני הנעורים

ימי הבין הזמנים לטוב ולמוטב

שאלה:

ימי בין הזמנים ממשמשים ובאים, וברצוני לקבל עצה טובה איך להתייחס לימים אלה ואיך למלאות את הזמן הזה בדברים מועילים.

תשובה:

טרם אענה, חובה עלינו להעלות על גס ולציין לשבח את אותם הישיבות הקדושות אשר השכילו שלא ללכת אחר הרוחות הזרות הנושבים מאת גוי הארצות לעשות "חופש" בימים אלו, אשר אין לכך לכאורה שום הצדקה ושום הגיון, ואין הזמן גרמא לכך (בימים עברו טרם עידן המזגנים, היו שהעבירו את סדרי הישיבה אל תוך היער, כדי להקל במעט על החום המעיק והמחנק הגדול שהיו בין כותלי הישיבה בשלהי דקייטא, אבל בימינו אנו אשר השי"ת מנהל את עולמו "שענער או שענער", הרי זה בדיוק הזמן המתאים לכל הבעלי בתים והעוסקים לצורך פרנסתם, לברוח את תוך כותלי בית המדרש הממוזג, ולהתרחק תוך כדי לימוד התורה הקדושה המתוקה מדבש. עולם הזה ועולם הבא גם יחד...

ובכל אופן איזה תירוצ נוכל לענות ביום הדין על הביטול תורה הגדול ללא סיבה רצינית, רק בגלל "אוירת חופש" השורר ברחוב החילוני, והמביא בכנפיו סכנות רוחניות וגשמיות גם יחד...

על כן, אשריהם ותחזקנה ידיהם של כל אלו אשר חבלים נפלו להם בנעימים, ללמוד בישיבות שמקדישים זמן אחר להביא לתלמידיהם "ניחא למוחי" ללא התערבות של תרבות הגויים, וזוהי לשקוד על תלמודם בימים אלו, אשר לימוד התורה מתמעט לצערינו, וזוהי בכך להחזיק את העולם.

עליהם לשמוח על כך ולגיל ולשיש בהשם ובתורתו. נקודה זו חשובה לי מאד, שהרי כמה צער יש לאבינו שבשמים על "מי שאינו יכול ללמוד ולומד" - הינו שהבחור מרגיש שכולם נהנים בחוץ מאוירת בין הזמנים, והוא מסכן, וצריך לשבת לעסוק בתורה - כמה חילול ה' וחלול בתורה יש במרידות זה.

על כן צריך לעשות הכל להרים בקרבינו את

הגאווה דקדושה, ולהתפאר בכך, שאין אנו בורחים מן התורה כתינוק הבורה, ובכך נזכה להרים את קרן התורה, ולגרום נחת רוח לאבינו שבשמים.

ולעניין שאלתך: הנה בוודאי גם בחורים היוצאים לבין הזמנים, יש ויש עבורם במה לעסוק בתורה ועבודה, ואדרבא, זו הזדמנות פז עבור ברסלב'ער בחור,

לחטוף סדרי לימוד ועבודות שונות, אשר בימי שגרת הזמן קשה להשיגם, ונציין כאן כמה מהם:

א. כל ברסלב'ער בחור, יש לו שאיפות לסיים את הש"ס לפני החתונה. זו הזדמנות - תכנן לעצמך כמות דפים שתוכל לעמוד בהם, וחפש לך מקום מתאים ללא הפרעות, והווה שוקד על תלמודך!

ב. רבינו אמר, שראוי לעבור בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמוד כולם, כדי שיהיה בכל הקומות הקדושים של התורה - נצל הזדמנות זו כדי לקחת ספר שעדיין לא למדת בו, ולסיימו משך ימי הבין הזמנים. ניתן ומומלץ גם לקחת ספר קל, אשר יש בו גם "ניחא למוחי", כגון סדר הדורות, ספר הישר לר"ת, שם הגדולים להחיד"א, וכיוצא בזה.

ג. זה הזמן גם להתרגל ללכת לישון מוקדם ולקום בחצות לילה או לפנות בוקר, לעסוק בעבודת ה'. ואם גם תזכה להצטרף לאלו היוצאים מחוץ לשוב לקיים עצת ה'ניעור בלילה', בוודאי תרגיש חיות נפלאה.

ד. כמו כן אפשר בימים אלו להשתתף על קברי הצדיקים ולעסוק שם בהתבודדות, תהילים, ליקוטי תפילות ואפילו בלימוד התורה הקדושה (וכאן המקום להזהיר, שבהרבה מקברי הצדיקים ישנה לצערינו סכנה רוחנית מסוימת, מחמת טיפוסים שונים, ואוירת קלות הראש שהם גורמים, לכן כדאי שבחור יוועץ עם אביו על כך, ועל כל פנים יש לבוא למקומות הקדושים בצורה רצינית, ולהיות אך ורק בפנים, לעסוק שם בעבודת ה' באמת).

ה. החשוב ביותר, הוא לתכנן את סדר היום מראש, ומומלץ לסכם עם חברותא ירא שמים, לעסוק בצוותא הן בקימת חצות והן בתפילה על קברי צדיקים והן בסדרי הלימוד.

ו. ולסיים: אל תתפתה להכנס להרפתקאות מסוכנות, כגון קברי צדיקים בכפרים ערביים, או טיפוס על צוקים, או אטרקציות שלא במסגרת המשפחה, הרבה קורבנות כבר גבו ימי הבין הזמנים, וגם הם אמרו ש"להם זה לא יקרה..." יציגו השם מכל צער ונזק, שנוכח נצל את כל הזמנים לטובתנו הנצחית.

תקציר: במהלך הנסיעה הארצה לאומן, שמעון זוכה ללמוד משניות וספרי רבנו, ולוי עסוק בעקר בקריאת קומיקסים והצצה מחלונות האוטובוס

נחמן אלינסקי

האלי באלי בקראינה סדרה מרתקת בהמשכים

פרק ח:

ההתרגשות שוברת שיאים: בציון הקדוש

כאשר האוטובוס נכנס לתוך האזור היהודי באומן, נשימתם נעתקה. מפעל לחלונות נראו המוני יהודים בכל הגונים נסכים עם מזודות או ממחרים עם פאות רטובות לכוון אחד מוגדר.

הם כבר היו שניהם באומן, נסעו יחד עם אבא בגיל שש וחצי. אבל את המחזות של אומן בימי הקבוצ של ראש השנה הם רואים כעת לראשונה בחייהם...

סוף סוף האוטובוס נעצר, הם עברו בדיוק בטחוני באהל ארעי, והחלו להסתובב עם המזודות בעליה לכוון 'קרית מורשת'.

כשהם נכנסו למתחם הם התפעלו במיוחד מרחבות הדיים, העצים הירוקים וספסלי הנדנדה שנקדו את המתחם, אבל המוח שלהם לא היה מספיק פנוי לעסוק בכך. הם היו כה עיפים מהנסיעה הארצה שלא באמת היה להם מספיק זמן וכוח להסתכל...

מה שהם ממש התפעלו ממנו, ולא יכלו שלא לשים לב אליו, היה ההארת פנים מפקח אברכים שנגשו אל אביהם ואליהם וקבלו אותם במאור פנים, ב'שלוש עליכם' לבבי. אחד מהם אף הציע להם לעזור בסחיבת המזודות עד החדר.

כאשר נכנסו לבנין הלינה, אברך אחד מיד אתר ברשימות שעל הקירות את החדר בו הם ישנים, וכוון אותם כיצד להגיע אליו, ובמהירות הם העלו לשם את המזודות.

|||

"אתם בודאי עיפים מאוד מהנסיעה הארצה", אמר אבא. "אני חושב שאולי כדאי שתלכו כעת לישן, ותאספו מעט פוחות".

"אתה גם הולך לישן עכשיו, אבא?" שאל שמעון.

"לא", ענה אבא בחיפה עיר אבל מלא חיות, "אני הולך כעת לציין, ואחר כך אלה לישן בעזרת ה' ולנחם מעט מהדרך הארצה".

"אבא!", אמר לוי בקול מתחנן, והרגיש תוך כדי שהמוז מרץ מתחיל לזרם לו בכל הנרידים, "אני גם רוצה ללכת איתך לציין בבקשה!".

"גם אני?" החרה אחריו שמעון, "אני גם רוצה ללכת קדם כל לציין הקדוש!".

אבא הרהר מעט ותפן את זקנו בתנועה האפיינית לו, ולאחר מכן אמר "טוב. אם אתם מבקשים ללכת לציין של רבנו, לא אֶמנע זאת ממכם! אבל אתם הולכים כעת יחד אתי, ואמרים תקונו

המהפך האמיתי באישיותו של נער הבר מצוה המשך סקירת ישיבת ערב מכינה לשיבה

פרויקט מיוחד ב'מכינה' הוא השקידה בספרי רבינו הקדוש, בדגש מיוחד על 'הספרים הקטנים'. כך, בחציה הראשון של שנת החבורה זוכים הנערים ללמוד את ספרי רביה"ק, החל מספרי רביה"ק בעצמו ועד ספרי הדור האחרון, דוגמת שיש"ק, טובות זכרונות וכדו', הפותחים שער לכל הבא בהיכלו של רביה"ק להכיר את גדולת רום ערך רביה"ק ואנשיו, ואת דרכם ועבודתם בקודש, שהם הם הקרקע והיסודות להבנות עליהם כראוי בהיכלו של רביה"ק.

לעידוד הלימוד נתלים על קירות ה'מכינה' מודעות "מזל טוב" לכל בחור על כל ספר שזוכה לסיים, ומדי תקופה נערך סיום על כל הספרים שנלמדו בתקופה האחרונה לקול שיר וגילה, הממריצים את הנערים לשקוד הרבה על ספרים קדושים אלו.

פן נוסף של הכרת תורתו של רביה"ק הוא כשהנערים לומדים לחזור בע"פ על שמות התורות בליקו"מ, כדי לעורר בהם רצון וחשק לדעת בע"פ

גם את התורות עצמן, ובנוסף לכך לומדים הנערים להכיר בע"פ את שמות כל הספרים המעטרים את ארון הספרים הברסלבי; להכיר את העולם המופלא של ספרי תורת הצדיק ותלמידיו שכל אחד מהם מעורר את הנפש לעבודת הבורא, ומנחיל מדעת רביה"ק לעולם.

ואם על התורה שבכתב עמלים הנערים הרבה בספרים הקדושים, הרי שגם חלקה של התורה שבע"פ אינו נגרע...

כך למשל בכל יארצייט של אחד מאנשי שלומינו מקדיש ראש החבורה זמן מיוחד בו מספר בערבות לשונו מעבודתו המופלאה עלי אדמות ומה שזכה בהתקרבותו לרביה"ק לחטוף כאלו אוצרות. והצעירים, השומעים סיפורי צדיקים מתהלכות עובדי ה' אנשי שלומינו מהדור הקודם, המלהיבים את הלב לעבודת ה', ונפגשים עם קדושי עליון אלו, מתעורר לבנם לזכות כן גם הם להיות יהודים כשרים ואמיתיים כרצון רביה"ק. המשך יבוא בעז"ה.

ה'מכינה' היא לא 'מסגרת' נוספת לבני כיתה ט', מודיע ראש החבורה ר' בנימין פרנק שליט"א בתחילת השנה. לא הגענו לכאן למלאות עוד שעה בנוכחות משגיח; מסגרת נוספת אחרי ה'תלמוד תורה', מדגיש ה'ראש חבורה'. ה'מכינה' היא חבורה של נערים מופלאים הרוצים להתעלות יחד בעבודת ה', ילדים הבאים יחד להתחזק בעבודת ה'. זוהי צורת הגישה ל'מכינה' בעיני ראש החבורה, את זה מרגישים הנערים, וכך מתנהלת ה'מכינה' בפועל במשך כל השנה.

הנה דוגמה: במהלך כל השנה לא נערכים בחבורה שום 'מבצעים', זה לא "חברה" שצריך לעודד בה את הילדים עם מבצעים. הם מגיעים מעצמם ברצון ותשוקה אמיתית לעבודת ה'. כמוכן שראש החבורה עומד על גבם להנחיל להם את האור בצורה חווייתית, לעודדם ולחזקם, והעיקר - להטעים טעם עריבות עבודת ה'. אבל מבצעים?! עצם ההתקדמות בעבודת ה' היא כבר הפרס הגדול ביותר שיכול להיות!

בשנה גורלית ומכרעת של שנת הבר-מצווה בה נוטע הילד/בחור את עתידו הרוחני בהיכלו של רביה"ק למשך כל חייו, מתמקד ראש החבורה בבניית היסודות עליהן עומד כל הבניין, במיקוד ומטרה להנחיל לנפשות הצעירים את היסודות העיקריים של ברסלבי'ר חסיד.

במהלך השנה מתקיימת חבורה מיוחדת לתלמידי ה'מכינה' בו עובר 'ראש החבורה' על פרטי 'סדר היום' לחסיד הנלהב רבי יצחק ברייטר שבו הוא פורט את כל היסודות של ברסלבי'ר חסיד, כשעובר לעשייתו, בזמן בו לומדים ערך מסוים מרחיב ראש החבורה בעניין הנלמד לעובדה ולמעשה.

כך למשל כשלומדים על מקווה, מתחזקים בכל תקופה זו בהקפדה יתירה על מקווה מדי יום לפני התפילה, בשמירת עיניים ובקנאות סופרים להזדרז כמה שאפשר; כשלומדים על התבודדות מתרגלים הבחורים להשיח ליבם בהתבודדות ותפילה כדי להתרגל לעבודה יקרה זו, וכן על זו הדרך בכל נושא שילמדו - עמל ראש החבורה בד בבד גם להנחיל לבחורים את קיום עבודה זו בפועל לעובדא ולמעשה.

הפללי, ומיד לאחר מכן נמצא אברך שחזר ל'קרית מורשת' ותחזרו יחד אתו, ומיד תלכו לישון".

"בסדר, תודה אבא!" קראו שניהם יחד.

|||

הם ארגנו מעט את המזודות בזמן שאביהם הלך למקוה לקראת העליה לציין, ומיד פשחו יצאו יחד עמו לדרך הקצרה עד לציין הקדוש כשלבם פועם בקצב מגבר מההתרגשות.

הפעם לשם שני, היה קשה להבחין בהבדל הרגיל בין התאומים. שניהם הקשיבו בשקיקה לתאוריו של אבא על חסידי ברסלבי מהדורות הקודמים והיראה בה הם נגשו לציין, ואף להסביר קצר אודות ה'תקון הפללי' וההתנהגות הראויה בציין הקדוש.

|||

כאשר הגיעו לציין התרגשו לראות את ההמונים שגודשים את המקום, ויחד עם אביהם נעמדו בפנה שקטה.

שם הם זכו לומר את התקון הפללי, ולאחר מכן לבקש במשך כמה דקות בקשות פרטיות.

"הו, ר' שלמה!" קרא אביהם לאברך מאיר פנים שהפירו מביית הקנסת. "אתה ישן מסתמא ב'קרית מורשת'?"

"אכן פן, ענה ר' שלמה. "זה כזה חיות להיות יחד עם אחים לדעה כאן באימון! אשרינו שזכינו!"

"אני רואה שאתה פעת יוצא לדרכך, אתה הולך לשם ישירות? תוכל לקחת עמך את שני ילדי התיקרים?"

"בשמחה, בשמחה! אה, ברסלבי'ר אינגלאד! אשריכם, אשמח ללוות אתכם!"

המשך כאילו הכט

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שגורה בזאת לידידנו היקרים

לאירועי צאצאיהם

הר"ר אברהם דוד אנשין הי"ו
בית שמש

הר"ר אשר ארליכמן הי"ו
ברסלד

הר"ר יצחק אייזיק דרדיק הי"ו
בית שמש

הר"ר חיים הורביץ הי"ו
בית שמש

הר"ר יצחק מן הי"ו
בית שמש

הר"ר נחמן קרמר הי"ו
בית שמש

הר"ר נחמן אליעזר שפירא הי"ו
בית שמש

להולדת הבת

הר"ר נחמן צבי חשין הי"ו
ברסלד

להכנס בנם לעול תומ"צ

הר"ר נחמיה ברא" חשין הי"ו
בית שמש

הר"ר דוב בער טוורסקי הי"ו
בית שמש

הר"ר נחמן כהן הי"ו
ירושלים

הר"ר ישראל נחמן פראנק הי"ו
ירושלים

הר"ר יעקב יוסף קעניג הי"ו
צפת

הר"ר מרדכי יגלניק הי"ו
בית שמש

הר"ר דוד יהודה מרגלית הי"ו
בני ברק

הר"ר נחמן נימני הי"ו
בני ברק

הר"ר יעקב סופר הי"ו
בית שמש

הר"ר דוד פרידמן הי"ו
ברסלד

הר"ר שניאור זלמן רוטמן הי"ו
ירושלים

הר"ר נחמן בריי שפירא הי"ו
ירושלים

להולדת הבן

הר"ר יעקב צבי אטינגר הי"ו
ירושלים

הר"ר נחמן גוטליב הי"ו
בית שמש

הר"ר יהושע שמחה גלאס הי"ו
ירושלים

הר"ר משה אריה גינזבורג הי"ו
ירושלים

הר"ר פנחס דרדיק הי"ו
ירושלים

הר"ר מרדכי האבערפעלד הי"ו
ירושלים

הר"ר אליעזר הרשלר הי"ו
ירושלים

כלנו יחד אברכים ובחורים
נתקבץ בימי ר"ה הק' הבעל"ט
מתוך אהבת חברים נאמנה
ב'קרית מורשת אומן'
באווירה מרוממת ובמנוחת הנפש

הרהר שמה בעיצובה

אצל הנציגים

ירושלים	
ביהמ"ד מא"ש	הר"ר אברהם י. בלום הי"ו - 0548561903
אור אברהם	הר"ר נחמן ליכטנשטיין הי"ו - 0583204637
אנשי מוהר"ן	הר"ר שמואל קורנהויזר הי"ו - 0556783448
חבורת בחביבותא בחורי חרל	הבה"ח צבי יוסף היילברוין

בית שמש	
תמימי דרך	הר"ר חיים צ'צ'יק הי"ו - 0548485412
אנשי הצדיק	הר"ר שמעון פישר הי"ו - 0548437785
קריה	הר"ר נתן פראנק הי"ו - 0527105778
אור הנחל	הר"ר נחמן שיף הי"ו - 0534159187
נחלת חן	הר"ר נתן שמואל דורפמן הי"ו - 0548495213
רמה ג'	הר"ר מאיר פוקס הי"ו - 0548488946
ד' 1	הר"ר נחמן חשין הי"ו - 0527641442
ד' 2	הר"ר שלום פראנק הי"ו - 0556753338
ד' 3	הר"ר שמעון קלפהולץ הי"ו - 0583294243

בני ברק	
	הר"ר נחמן צוקר הי"ו - 0534129155

אלעד	
	הר"ר יעקב ירבולום הי"ו - 0527135144

צפת	
	הר"ר יהושע בייסה הי"ו - 0583221910
	הר"ר שמחה בורשטיין הי"ו - 0583217954

ביתר עילית	
	הר"ר יצחק גולדשטיין הי"ו - 0527692687

ברכפלד	
קלויז	הר"ר שמואל שיף הי"ו - 0554012834
אור צדיקים	הר"ר ברוך טנצמן הי"ו - 0527158185

הר יונה	
	הר"ר אביש הרשקוביץ הי"ו - 0534143105

קומת בני הנעורים - חבורות הבחורים ירושלים	
ישי"ק	הר"ר נחמן ליברמנש הי"ו - 0583266831
ישי"ג	הר"ר ישראל הרשקוביץ הי"ו - 0583250148
קומת בני הנעורים - חבורות הבחורים בית שמש	
ישי"ק	הר"ר אלימלך חשין הי"ו - 0527178099
	הר"ר נתן פראנק הי"ו - 0527105778
ישי"ג	הר"ר אלעזר קעניג הי"ו - 0504125350

רכז רשמים וקבוצות:	
	הר"ר שמעון צבי שיינברגר הי"ו - 053-4131767

הקריה תפתח ביום שלישי כ"ו אלול בבוקר,
ותסגר ביום שלישי ד' תשרי בבוקר

המחיר הוא לאש"ל מלא לכל ימי השעות:

ארוחות במשך ימי השבוע סעודות שבת ויום"ט. כיבוד קל וקאווע שטיבל 24 שעות.

\$ 520
קומה
משודרגת

\$ 480
קומת
רגילה

\$ 460
*קומת 'בני הנעורים'
מיועד לבחורי תלמידי תורה וישיבות אור
אין ווק אצל גב"י תכונות המורים

\$ 30 תוספת למיטה תחתונה **\$ 40** מחיר מקוה

אין לעיין במחיר בשב"ק

ההרשמה נפתחה

הננו לבשר בזאת ל"חבורות האברכים
והבחורים" היקרים הי"ו, כי עלה בידינו
לארגן טיסות יחדיו לאומן לימי ר"ה
הקדושים הבעל"ט, במחיר מבצע
לבני החבורות הע"י

עם החברה הוותיקה והאמינה "דור צדיקים"

*אחריות הטיסה וכל המשתמע מכך, על ידי הנהלת
"דור צדיקים", ובכפוף לתקנון, והיתר עסקא'

הטיסות

אין לעיין במחירים בשב"ק

הלך

בבוקר בין השעות 6-13
מחיר \$ 670

יום שני כ"ה אלול לז'אשוב

יום שלישי כ"ו אלול רומניה

יום רביעי כ"ה אלול רומניה

חזר

יום שני מוצאי צום גדליה

בין השעות 1-6

\$ 740

יום שלישי ד' תשרי

בין השעות 6-15

\$ 690

יום רביעי ה' תשרי

בין השעות 5-11

\$ 520

המחירים: להזמנת הלו"ש
כוללים נסיעות פנים

דמי רישום: \$ 500 + צילום דרכון

את היתרה יש לשלם עד א' אלול

אצל הרשמים:

ירושלים:	ר' שמעון שפירא הי"ו	05832-57440
	ר' שלמה ויספיש הי"ו	05041-13312
בית שמש:	ר' שמעון מן הי"ו	05832-89231
ברכפלד:	ר' נחמן שיף הי"ו	05832-25400
ביתר:	ר' אלקנה אורבך הי"ו	05567-37457
צפת:	ר' יצחק ברזסקי הי"ו	05331-57542